

[Connie Hedegaard]

Connie Hedegaard (KF):

»Hvad kan ministeren oplyse om arten og omfanget af sovjetiske mellemdistanceraketter opstillet uden for Sovjetunionen?«

Svar (6/6 84):

Forsvarsministeren (Engell):

Sovjetunionen er for tiden ved at udstationere SS-23 og SS 12/22 i Østeuropa; det drejer sig om raketter med en rækkevidde på henholdsvis 500 og 900 km. Hertil kommer, at der i Østeuropa allerede findes følgende atombærende raketter

- ca. 200 FROG med en rækkevidde på ca. 70 km,
- ca. 140 SCUD med en rækkevidde på ca. 300 km,
- ca. 30 SS-21 med en rækkevidde på ca. 120 km.

Sidstnævnte forventes at afløse FROG.

Spm. nr. S 561

Til *justitsministeren (24/5 84)* af:

Brusvang (CD):

»Vil ministeren oplyse, hvilken retshjemmel, herunder hvilke forpligtelser, politiet har i forbindelse med ulovlige fysiske blokader, herunder i hvilket omfang politiet rent faktisk har gjort brug af eksisterende retshjemmel, samt hvorfor politiet øjensynligt ikke effektivt gør brug af eksisterende lov-hjemmel, respektivt efterlever den gældende forpligtelse, og om denne tilbageholdenhed skyldes politiske overvejelser i politiledelsen, herunder om der direkte er udstedt forholdsordrer herom og i givet fald hvilke?«

Begrundelse

Der henvises til massemediernes, herunder TV-As og Radioavisens gentagne oplysninger om, at politiet som altovervejende hovedregel forholder sig passivt og kun i meget få tilfælde er skredet ind med effektive forholdsregler, herunder anholdelser, alt imens de ulovlige fysiske blokader rent faktisk fortsætter uantastet.

Spørgeren må vurdere, at de fortsatte ulovlige fysiske blokader er en væsentlig medvirkende årsag til, at den almindelige retsbevidsthed og respekt for loven nedbrydes. Dette er så meget desto mere beklageligt,

da »kernetropperne« i ulovlighederne formentlig kun udgøres af et relativt lille antal af aktivister, der rent ud sagt terroriserer deres tusinder af arbejdskolleger. Enhver kan sige sig selv, at dette ikke kan undgå at få en negativt afsmittende virkning på det øvrige arbejdsmarked.

Denne øjensynlige passivitet fra politiets side kan umuligt være den enkelte politimands ansvar. Jeg er fuldt overbevist om, at hver enkelt politimand nøjagtigt efterlever sine tjenstlige ordrer og gør sin pligt. Årsagen til passiviteten må derfor søges i politiledelsen.

Svar (25/5 84):

Justitsministeren (Ninn-Hansen):

Afgørende for, om politiet skal gribe ind over for de såkaldte fysiske blokader, er, om der i en konkret situation foreligger en overtrædelse af de regler, som det er politiets opgave at påse overholdt.

Straffelovrådet og retsplejerådet har i betænkning nr. 759 fra 1976 (navnlig s. 33 og 43) om »Visse strafferetlige og civilretlige spørgsmål i forbindelse med arbejdskonflikter« udtalt, at politivedtægtens § 3 må anses for at omfatte den situation, hvor personer tager opstilling på en sådan måde, at de virker afspærrende ved deres massive fysiske tilstedeværelse.

Det er politiet, der i første række tager stilling til, om der foreligger en situation, som politiet skal gribe ind over for. Det er ikke en betingelse for politiets indgriben, at der fremsættes begæring herom.

Udøves der i forbindelse med en såkaldt fysisk blokade, f.eks. vold, kan der endvidere foreligge en overtrædelse af straffeloven. Det er i denne forbindelse tilsvarende politiet, der har pligt til at gribe ind heroverfor.

Foreligger der en overtrædelse af de regler, som det er politiets opgave at påse overholdt, vil politiet gribe ind og sikre, at færdsel eller passage uhindret kan finde sted. Hvor der er grundlag herfor, vil politiet om fornødent foretage anholdelser, ligesom anklagemyndigheden vil rejse tiltale mod de pågældende personer.

Jeg kan i den forbindelse oplyse, at ifølge en foreløbig opgørelse er der anholdt 43 personer i dagene 22.–24. maj i Københavnsområdet i forbindelse med de omhandlede begi-